

DE WITTE EN DE ZWARTE MAGIE

11 juli 1975

Goedenavond, vrienden.

Ook deze avond geldt, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Ons onderwerp werd door u zelf gekozen en draagt als titel:

DE WITTE EN DE ZWARTE MAGIE

Wanneer wij spreken over de witte en de zwarte magie, zo spreken wij in feite over twee zijden van het menselijke wezen. Want magie op zichzelf is niet wit of zwart. Dat hebben de mensen ervan gemaakt. Magie op zichzelf bestaat voornamelijk uit kennis omtrent allerlei paranormale mogelijkheden en kwaliteiten. De wijze, waarop je hiervan gebruik zult maken, kan sterk verschillen, maar in alle gevallen zijn er toch bepaalde kentekenen aanwezig.

Bij magie kunnen wij middels symbolen werkelijkheden tot stand brengen. Bij de magie kunnen wij verder, uitgaande van in verhouding zeer geringe middelen, massale gevolgen bereiken. Daarnaast geldt, dat wij in alle magie te maken krijgen met een wereld, die groter is dan de normale wereld van de mensen, omdat in alle vormen van magie de werelden van de geest en de astrale wereld van invloed zijn en een rol kunnen spelen.

Dit omschrijft voorlopig het terrein van de magie wel voldoende, zodat wij ons af kunnen gaan vragen, wanneer die magie dan wel wit genoemd mag worden. Om het eenvoudig te stellen: Wanneer je in je magisch streven niet zoekt naar eigen voordeel, eigen roem, of een bevestiging van eigen macht, maar altijd op deze wijze werkzaam bent ten behoeve van anderen, is deze magie wit. Op het ogenblik dat je om welke redenen dan ook voor jezelf, ten behoeve van aanzien, vermogen, inkomen, bevoordeling, of anderszins de gelijke magische procedures zou gebruiken, is de magie zwart.

De oplossing is dus eenvoudiger dan de meeste mensen plegen te denken. Mogelijk juist daarom heeft de menselijke fantasie allerlei vreemde voorstellingen tot stand gebracht. Er zijn hierdoor vele vreemde gebruiken in de wereld ontstaan die op zich, magisch gezien, zinloos zijn. Een van de meest algemene is hierbij wel het geloof aan de invloed van bloed. Niet alleen Goethe meent, dat bloed een bijzonder sap is, maar in oude magische werkingen horen wij steeds weer, dat wanneer een contract met een geest of demon niet bevestigd wordt door een bloedoffer, de overeenkomst van nul en generlei waarde is.

Men gaat hierbij zover dat ook de witte magie niet aan bloedoffers meent te kunnen ontkomen. Om een voorbeeld te geven: In Avignon werd in het verleden nogal veel aan zwarte magie gedaan. In deze stad traden witmagiërs op en wilden een mens bevrijden van een banvloek die door een zwartmagiër gelegd was. Volgens de betreffende kronieken werd door hen met dit doel eerst de demon opgeroepen, die de zwartmagiër had opgeroepen en wel met precies dezelfde procedure, die ook deze zwartmagiër bij zijn vervloeking had gevolgd. Daarna werd aan deze demon 'de dwang van de grote namen opgelegd' om zijn werk ongedaan te maken. De demon beloofde dit, maar daar dit een contract met een geest constitueerde, werden ter bevestiging de volgende offers gebracht: Een zwarte haan, daar het ging om een opheffen van een zwart magische bezwering, waarbij een dergelijk offer was gebracht. Daarna een geheel witte haan daar men de tweede maal immers wit magisch te werk meende te gaan. Ten laatste werd nog een zuiglam geofferd.

Mogelijk vraagt u zich nu af, waarom dit lam ter dood werd gebracht. De reden doet krankzinnig aan, maar toont de vreemde logica van sommige magiërs. Een dergelijk offer brengt men omdat het lam de plaats inneemt van Jezus, die voor ons geofferd werd en 'het lam der wereld' was. Het bloed van het lam werd dan ook aangesproken als het bloed van Jezus. Sprenkelen met dit bloed brak, volgens het geloof van velen, elke ban. Wat echter zuiver bijgeloof was.

Mogelijk zou u willen weten, wat men middels magie zoal kan doen. Het volgende is gebaseerd op de werkelijke mogelijkheden van deze verborgen wetenschap. De magie stelt je in staat voorwerpen met een kracht te laden, zodat invloed daarvan blijft uitgaan, ook wanneer zij zich op grote afstand van de magiër zouden bevinden en deze van hun verblijfplaats niet op de hoogte is. Wordt de lading van het voorwerp op de juiste wijze volbracht, dan is de lading blijvend en blijft het voorwerp a.h.w. gebonden aan de eigen kracht van de magiër. Maar altijd zal voor dergelijke zaken gelden dat bij de dood van de magiër de werking van het voorwerp voorbij is, of verder los komt te staan van alles, wat de magiër daarmee wilde bereiken.

Je kunt op afstand bepaalde krachten uitzenden. Dezen zijn gebaseerd op eigen vermogens plus de weerkaatsing daarvan in geestelijke werelden. De voorstelling van vele magiërs wijkt ook hieraf van de werkelijkheid. In de groene magie, maar evenzeer in voodoo e.d. geloven de magiërs aan hun vermogen 'doodgeesten' uit te zenden. In feite is bij dergelijke rituelen echter geen sprake van het uitzenden van de een of andere demon, die een gekozen slachtoffer voor je zal gaan vermoorden. In feite gaat het hier om het stellen van een sterk suggestieve kracht, die middels allerhande handelingen en inductoren wordt overgebracht middels een telepathisch contact tussen de magiër en diens gekozen slachtoffer. Het slachtoffer wordt a.h.w. gebombardeerd met de suggestie dat het zal gaan sterven, pijn heeft, reeds nu zwakker wordt. Wanneer de getroffene zwak van wil is of zich van eigen mogelijkheden niet bewust is, zal het aan dergelijke influisteringen vaak gehoor geven. Het resultaat is, dat de gekozen persoon zichzelf ziek maakt en ofwel door een verliezen van levenskracht, dan wel door zelfmoord om zal komen.

Indien een witmagiër een dergelijke zaak wil oplossen, zou hij natuurlijk moeten zeggen: ik verbreek dit dwingend suggestieve contact en stel mijn eigen suggesties middels een soortgelijk proces daar tegenover. Maar wanneer dit zo gezegd wordt, is de kans dat het slachtoffer werkelijk vertrouwen krijgt en met de magiër meewerkt, niet bepaald groot. Vandaar dat er allerhande rituelen bestaan, waarmee men een medemens of plaats van demonen kan bevrijden en voor het vervolg tegen dergelijke invloeden kan afschermen. Ik zal u al deze methoden niet opsommen. Indien u meer wilt weten kunt u na de pauze nog altijd vragen hierover stellen.

Proberen wij de magie verder te ontleden, dan zien wij al snel dat alle magische werkingen een suggestief element bevatten terwijl zij gebaseerd zijn op de eigen uitstraling van de magiër. Indien je een eigen uitstraling hebt en deze zo weet te concentreren, dat zij bij een andere kracht of straling gevoegd kan worden, is het vaak mogelijk de werking en invloed van deze tweede kracht te regelen. Voorbeelden daarvan treffen wij o.m. aan in de zonnemagie van Benares. In dit laatste geval weet men door deze werkwijze veranderingen in de werking en zelfs structuur van materie te veroorzaken. Een van de aardigste trucjes, die men hier weet te vertonen is het volgende: Men neemt water en een stuk gekleurd glas. Daarna zorgt men er voor dat geen ander licht dan dat, wat door het gekleurde glas valt, het water kan bereiken. Men voegt dan eigen concentratie bij het gekleurde licht. De tijd, die daarvoor staat bij de echte magiërs, bedraagt 3 tot 5 minuten. Daarna haalt men de hoeveelheid water weer in het daglicht. Het ruikt nu heerlijk naar bv. jasmijn - waarvoor men tussen haakjes blauw glas dient te gebruiken. Zou men met gelijke procedure rood glas gebruiken, dan heeft het water een zware muskusgeur. Men kan vervolgens dit water meenemen. Het blijft de geur behouden, zolang het niet aan direct zonnelicht wordt blootgesteld. Wat er in feite gebeurt in dit geval? De mens gebruikt een deel van het licht. Door het gekleurde glas wordt een deel van de trilling van het licht weg gefilterd. Men vervangt nu het ontbrekende deel door eigen levenskracht en doet dit middels concentratie. Hierdoor zal men de rotatie en zelfs onderlinge verbindingen van atomen kunnen wijzigen. Er ontstaan afwijkende bindingen die o.m. aromatische geuren ten gevolge hebben. Overigens kan ik u deze kundigheid niet bepaald aanbevelen: met veel minder moeite

en minder kosten kan men een goocheltruc leren, waarbij gelijksoortige effecten worden bereikt middels chemische essences.

Een goed en krachtig magiër kan metalen beïnvloeden en deels van aard doen veranderen. Wat ons dicht bij de alchemisten brengt. Maar het daadwerkelijk veranderen van grote hoeveelheden lood in goud e.d. is voorlopig niet bereikbaar langs zuiver magische weg. Degenen die enige resultaten boekten op uw wereld bij dergelijke bestrevingen, gebruikten dan ook niet alleen hun geestkracht, maar daarnaast stoffelijke middelen. Van John Dee bv. is bekend dat hij bij zijn proeven gebruik maakte van een wit en een rood poeder, dat hij in het graf van een abt gevonden zou hebben. De poeders bestonden uit kristallen. Indien men deze chemicaliën aan lood op een bepaalde wijze en bij een bepaalde temperatuur toevoegde, ontstond echter alleen schijn-goud: uiterlijk leek het goud, maar was niet echt, zoals een essai uit kon wijzen. Daarom was het voor beroepsalchemisten als Dee vaak belangrijk echt goud aan te kunnen tonen in dit mengsel. Daartoe prepareerde men een ijzeren staaf, waarin goudstof of korrelgoud werd gedaan. De opening werd met was onzichtbaar gemaakt. In het bijzijn van belangstellenden die retorten en smeltkroes hadden gecontroleerd, hoefde men dan alleen maar in de gloeiende loodmassa te roeren om het goud op onmerkbare wijze in de smeltkroes te smokkelen. Dergelijke magiër-alchemisten geloofden zelf, dat zij eens werkelijk goud zouden kunnen maken, maar werden door hun beschermers steeds weer tot bedrog geprest.

Dat het hierbij om goud ging, werd door menselijke hebzucht veroorzaakt. Want men kan wel degelijk met magische middelen veranderingen in metaal tot stand brengen. Zo kan men door een juiste lading van ijzeren of koperen voorwerpen, de oxidatie hiervan sterk bevorderen of afremmen. Oxidatie van ijzer wordt kenbaar als roest, maar roest is in feite alleen maar een verbinding van ijzerdeeltjes met zuurstof. Zou je het ijzer zo kunnen behandelen dat het een lading krijgt, waardoor vrije oxigeen-delen worden afgestoten, dan is het metaal min of meer roestvrij, zolang de lading blijft bestaan. Een dergelijke behandeling maakte de meest kostbare Damascenerklingen roestvrij en deed het metaal daardoor zijn scherpte, die opgevoerd was door het schrikken van het gloeiende metaal in olie, langer behouden. Dergelijke zwaarden waren voornamelijk voor vorsten bestemd en onbetaalbaar voor anderen.

De situatie, waarin de magiër verkeert, maakt het voor hem vaak moeilijk te beslissen wat hij wil doen. Hij kan immers niet alle vormen van magie even goed en even vaak beoefenen. Hij zal zich uit zakelijke overweging heel vaak in deze tijd vooral bezighouden met augury, dus het voorspellen van de toekomst. Nu kan men de impulsen die nodig zijn om iets van de toekomst te beseffen, evengoed vinden in theeblaadjes, koffiedik, kaarten, horoscopen – vergeef mij, astrologen, maar het is zo – als in vele andere dingen. De echte augur uit het verleden placht echter te beweren dat voor werkelijk goede resultaten een bloedoffer noodzakelijk was. Men las dan ook de toekomst vaak uit de ingewanden van schapen, of in andere gevallen van een stier. Toch wisten deze mensen op vele andere wijzen even betrouwbaar de toekomst te voorspellen. De redenen voor hun voorspellen uit ingewanden was echter van meer zakelijke aard: wanneer de toekomst gelezen was, waren immers de resten van het geslachte dier voor de auguren. Voorspellen was voor velen onder hen dus vooral een goedkope wijze, om aan vlees te komen.

Wanneer je de gehele magie nagaat, word je steeds weer geconfronteerd met zaken die op zich wel mogelijk zijn, maar waarbij de gevolgde procedure eigenaardig, om niet te zeggen belachelijk is. Wil je begrijpen, waarom men aan dergelijke eigenaardige methoden de voorkeur gaf en zo ingewikkeld te werk ging, dan moet je in de historie nagaan wat er in hun dagen aan de hand was, welk voordeel zij hadden van deze werkwijze en u beseft al snel waarom bepaalde magiërs zo werkten en niet op een andere, meer efficiënte maar voor henzelf minder voordelige wijze. Indien u zich realiseert, hoeveel zelfzucht bij de meeste bekende vormen van magie een rol speelt, dan zult u ook met mij eens zijn, dat de zwarte magie op aarde meer bekend is geworden dan de witte. De zwarte magie is ook vaak meer bewust van haar mogelijkheden, dan een witmagiër pleegt te zijn. Kruidkunde behoort tot het arsenaal van elke goede magiër. Een goed magiër moet weten hoe bepaalde reukwerken te vervaardigen, hoe bepaalde geneesmiddelen en gifstoffen te produceren, wijdampen en reinigingsdampen te veroorzaken enz.

Altijd weer gaat het hierbij om middelen die zeker werkzaam zijn in de stof en daarnaast soms, maar niet altijd, in de geest bepaalde reacties kunnen veroorzaken.

Om een voorbeeld te geven: Indien men te maken heeft met een omgeving, die "behekst is" wat meer wel dan niet betekent, dat je te maken hebt met astrale voertuigen en schillen, dan kun je hiertegen veel doen, wanneer je op houtskool zout – zo mogelijk ongezuiverd zeezout – verbrandt. De werking is betrekkelijk eenvoudig. In het zeezout treffen wij natuurlijk natrium aan, maar daarnaast sporen van bv. iodine, metalen enz. Bij verbranding ontstaat dan ook een damp, die de slijmvliezen enigszins prikkelt. Maar dit is voor de magiër niet het voornaamste. Er komt bij de verbranding energie vrij, die vooral in bepaalde delen van het spectrum actief is. Deze straling op zich is zeer gering en bij een normale procedure tot uitdrijving van vreemde krachten gemeenlijk niet eens meetbaar. Maar die straling heeft een aard, waardoor zij ook harmonischen wekt in de astrale wereld, zodat men zou kunnen zeggen, dat de damp van het verbrande zout als een enorme stank doordringt tot de astrale wereld. De werking daarvan is voor alle astrale vormen eroderend. Je zou vergelijkend kunnen zeggen, dat je op deze wijze een soort astraal mosterdgas in de astrale wereld produceert. Aan deze werkwijze kan men dan allerhande rituelen gaan verbinden, met de brandende schaal bv. driemaal met of tegen de wijzers van de klok in een cirkel rond gaan lopen enz. Maar wat je verder ook doet of laat, maakt weinig verschil bij deze procedure. Want daarmee kun je geen demonische, maar wel allerhande astrale invloeden zonder meer verdrijven.

Wanneer je dit alles echter plechtig genoeg doet, heeft dit natuurlijk wel grote invloed op eventuele gelovigen, die aanwezig zijn. Je kunt daardoor telepathische projecties die eventueel een rol spelen, van hun grootste inwerking ontdoen, terwijl de plechtigheid ongetwijfeld verder tegemoetkomt aan de emotionele behoeften van een gestoorde mens, die zich dan als vanzelf beter gaat voelen en daardoor niet zo snel meer allerhande kleine en natuurlijke gebeurtenissen voor zich zal willen herleiden tot het ingrijpen van een demon of tovenaer. Doe je zo iets, zelfs wanneer je weet dat de plechtige wijze van werken in feite alleen maar een psychologische invloed zal kunnen hebben, dan blijft het witte magie. Maar werkt men meer zwart, dan blijken in dit geval bepaalde afwijkingen te ontstaan.

Stel dezelfde situatie en dezelfde handelwijze als reeds in het eerste geval gesteld, maar nu werkt de magiër om daardoor een hoge beloning te verwerven, of zijn gezag te bevestigen. Wil je iemand helpen dan is de eigen uitstraling er een van rust en vrede. Men wil alleen maar de zaak schoon en rustig krijgen. Houd je echter te veel rekening met hetgeen je al werkende hoopt te verdienen of voor jezelf te bereiken, dan straalt je een zelfzuchtig beeld uit. Want niet rust, maar hoop op gewin e.d. zijn nu voor de magiër het voornaamste. Dan kan het volgende gebeuren: De invloeden die men wil verdrijven worden inderdaad aangetast en gaan teniet. Maar de delen daarvan, de energie die erin lag, komt daarbij vrij en wordt door het constant blijvende gedachtenbeeld van de magiër geconcretiseerd. Er vormt zich een nieuwe gestalte en in de plaats van het oude spook ontstaat er nu een nieuw. De nieuwe kracht is gebonden aan de hebzucht van de magiër, zal deze hebzucht dus stimuleren en gelijktijdig zodanige invloed uitoefenen dat die hebzucht ook steeds, maar zelden volledig, bevredigd wordt. Wanneer iemand als zwartmagiër je in dergelijke gevallen zijn hulp aanbiedt, kun je er dan ook verzekerd van zijn dat die hulp erg kostbaar wordt, niet alleen in zenuwkracht en gebrek aan werkelijke rust in jezelf, maar ook in stoffelijke zaken als pecunia, dit zonder een werkelijk algehele oplossing van je problemen te bereiken.

Overigens valt mij op dat de laatste duizend jaar de christelijke mores een zo grote rol spelen bij het onderscheiden van magische mogelijkheden en werkwijzen in wit en zwart. Neem als voorbeeld de heksen. Iedereen heeft het gevoel dat – zo het niet alleen hysterie is – deze vrouwen toch omgang hebben met demonen, de duivel dienen enz. Toch zijn de oorspronkelijke heksen nooit meer of minder geweest dan natuurvereerders. Als pantheïsten zagen zij de levenskracht in alle dingen. Wat men hun magie, hekserijen, noemde, is in feite gebaseerd op een grote kennis van de natuur, weten omtrent geneeskrachtige kruiden en besef van de bezielende krachten die overal in de natuur toch wezenlijk bestaan. Dat daarbij bepaalde rituelen een rol gingen spelen is wel begrijpelijk.

Veelal was dit een pogen zichzelf in een toestand van harmonie te brengen t.a.v. de natuurlijke krachten, waarop men een beroep wilde doen. Hun naakt-zijn bij bepaalde plechtigheden was eenvoudig een poging zichzelf terug te brengen tot een zo natuurlijk mogelijke staat om zo sneller contact te krijgen met verschillende krachten en daarmee sneller en zonder vreemde beïnvloedingen vanuit kleding en voorwerpen harmonisch te kunnen zijn. Dit op zich normale en in de oudheid veel voorkomende gebruik is altijd de oorzaak geworden van vele verhalen omtrent heksensabbat enz. Indien je kennisneemt van de wijze, waarop, onder tortuur, de inquisitie haar vragen placht te stellen, hierbij vaak geleid door de inhoud van de *Malleus Maleficarum*, de heksenhamer, wordt al snel duidelijk dat vele van de gegevens die men later omtrent het werken en optreden van heksen verbreidt, geheel niet behoren tot de wereld en werkwijze van de verhoorde heksen. Wij hebben te maken met voorstellingen die berusten bij de ondervragers, die een bevestiging van hun denkbeelden middels grote kwellingen plegen op te leggen aan de beschuldigten.

De laatste tijd vind je weer genootschappen, o.m. in Engeland en Frankrijk, die zich met hekserij bezig willen houden. Wanneer dergelijke groepen het noodzakelijk vinden om tijdens hun plechtigheden naakt in een kring rond een altaar te dansen, dat zij zo gelijktijdig de rug toekeren, dan is dit nergens op gebaseerd. Het is eenvoudig kolder, blabla, die eens in de fantasie van de verschillende ondervragers van heksen heeft geleefd. Waarbij de naaktheid aanvaardbaar is, maar de dans, de rug naar het altaar wenden enz. eenvoudig dient om een tegenstelling te vormen tot de plechtigheden van het ware en dus goede geloof. Belangrijk is voor u, dat heksen dus niet zwart magisch hoefden te werken in het verleden en ook nu daartoe zeker niet gedwongen zijn.

Heksen hebben soms inderdaad wel eens mensen of vee ziek gemaakt. Maar het geloof aan het heksenkransje in het hoofdkussen van een ziek kind heeft nogal eens verwarring veroorzaakt. Indien men in het kussen van een ziek kind een ringvormige rangschikking van veren vond – in een veren kussen natuurlijk – waarbij de veren met de baarden in elkaar hingen, nam men aan dat dit door een heks gedaan was. Men verbrandde het kransje dan. De eerste persoon die daarna het huis binnenkwam, zou dan de heks geweest zijn. Wat natuurlijk baarljke nonsens is, daar een dergelijke krans ontstaat, wanneer een verenkussen niet wordt opgeschud en transpiratie het aaneenhechten van de veren tot stand kan brengen. Dit neemt niet weg dat een deskundige met zeer kleine doses van bepaalde plantaardige middelen vee en mensen ziek kan maken. En dat is inderdaad wel eens gebeurd ook. Zoals het mogelijk is mensen op een zodanige wijze te vervloeken, dat zij hierdoor worden gebiologeerd en zo de vloek zelf waar helpen maken.

Ik heb getracht u duidelijk te maken, dat de verschillen tussen wetenschap en hekserijen niet zo groot zijn als mensen wel denken. Ik wijs er verder op dat veel van het bijgeloof in feite zijn oorsprong vindt in christelijke opvattingen en denkwijzen. Maar de christelijke moraal heeft nog iets anders tot stand gebracht. Zij heeft n.l. bepaalde natuurlijke krachten en mogelijkheden van de mens in een soort ban gedaan. Je mag wel denken, maar alleen volgens de leer. Je mag leven, maar alleen zoals het voorgeschreven is, maar niet op enig andere wijze. Je mag met elkaar verkeren, maar alleen wanneer een sacrament de verhouding zegent en bevestigt. Het sacramentalisme is overigens eerst betrekkelijk laat opgekomen. Eerst in de zesde eeuw n. Chr. zien wij dit voet vatten. Het is in feite een vorm van kerkelijke magie, die m.i. vooral ten doel had de gelovigen te binden. De zegening werd wel gegeven, maar had in feite ten doel met onthouding van deze gunst te kunnen dreigen en zo de gelovigen sterker te binden aan het gezag van hun voorgangers. Dit echter terzijde.

Bezie ik de seksualiteit die in vele riten een rol speelde en soms nog wel speelt, dan zie ik dat de mensen de neiging hebben alle magie, waarbij dit een rol speelt, zonder meer als zwart te beschouwen. Maar waarom eigenlijk? Waarom is het uitbeelden van de vruchtbaarheid, het beleven van de vruchtbaarheid en daarmee in feite van een scheppingsproces noodzakelijkerwijze zwarte magie? Wanneer je door het beleven van een lichamelijke extase je geestelijk besef kunt ombuigen naar een algehele aanvaarding van de scheppende krachten rond je, dan verkrijgt je ook op deze wijze wel degelijk scheppende krachten en kun je veel bereiken, veel goeds ook. Let wel: ik stel niet, dat u dit nu ook maar eens moet proberen.

Want wanneer u daarmede bezig gaat en de juiste procedure etc. niet kent, maakt u mogelijk wel veel plezier, maar voor de rest loopt u wel enig risico. Zeker in uw dagen en beschaving, dus iets om met het grootste voorbehoud te benaderen.

Toch is wel zeker dat de zwarte magie vooral in de vroege middeleeuwen steeds meer in de wereld van de heksen is binnengedrongen. Dit is begrijpelijk, wanneer u beseft hoe deze mensen vervolgd werden, wat de wereld hen aandeed. Zij waren hun leven niet zeker, konden worden afgeperst, omdat zij volgens eigen geloof probeerden te leven en te werken. Zij worden zonder enig verder bewijs gepijnigd en vaak vermoord op de eerste hysterische beschuldiging van een medemens. Zelfs de procedure die tot hun gevangenschap en lijden voerde, was eerder een kwestie van middelen dan rechtsbesef. Indien je kon betalen kwam je er goed af, vooral dáár, waar de eerste test een prikproef was: wie betaalde, werd met een scherp mes gestoken in een mogelijk heksenteken. Er kwam bloed uit en dus was men onschuldig. Wanneer de heks echter niet genoeg kon betalen, geen invloed had of tegenstanders van zo iemand er wat voor over hadden, gebruikte men een stomp mesje of een stompe naald, die bovendien vaak grotendeels in het heft kon verzinken. Dan vloede er geen bloed en was er soms niet eens een werkelijke wond zichtbaar, terwijl iedereen toch meende gezien te hebben dat mes of naald centimeters diep in het lichaam gestoken waren. Wat dan als bewijs gold voor het heks-zijn en de inleiding vormde tot pijnlijke verhoren enz. Heel wat mensen zijn dus gestorven, omdat heksenjagers van oneerlijke middelen gebruik maakten, die nu mogelijk in elke winkel voor schertsartikelen te koop zijn, maar die toen nog niet zo bekend waren.

Het is duidelijk dat heksen hierdoor een haat gingen koesteren tegen andere mensen. En zij wisten wel degelijk dat men elk middel en elke kracht in de natuur op twee wijzen kan gebruiken: ten goede en ten kwade. Om u een voorbeeld te geven: Wanneer het niet regent, is het verschrikkelijk voor de mensen in dat gebied. Iemand die regen roept, wat een zaak is, die tot de z.g. groene magie behoort, brengt hiermee een zegen voor allen tot stand. Onbaatzuchtig werken in dit opzicht is volgens mij een schoolvoorbeeld van goede witte magie met snel kenbare resultaten. Stel nu, dat de persoon in kwestie de mensen haat en het water roept, de regens doet komen op ogenblikken dat deze voor de mensen niet noodzakelijk zijn, maar integendeel bv. de oogst vernietigen of doen rotten op het veld. Dan gebruikt men dezelfde middelen, de werking, de bezweringen zijn gelijkluidend, maar de gevolgen zijn opeens voor de medemensen geheel verschillend geworden. Veel heksen hebben op den duur een haat gekend tegen een wereld die hen niet de kans wilde geven te geloven en te werken op hun eigen wijze en het hen zelfs wilde verbieden op hun geheel eigen, maar wel degelijk redelijk deskundige wijze – zeker in vergelijking tot de officiële geneeskunde van die dagen – de mensen te helpen. De heksen hebben in die dagen zeker vaak aan zwarte magie gedaan, terreur uitgeoefend, mensen een onheil gesuggereerd, dat dan ook werkelijk kwam, hun kennis van kruiden enz. gebruikt om koeien te vergiften, mensen ziek te maken en wat dies meer zij.

Het gaat mij er slechts om aan te tonen dat iets, wat in de christelijke ethiek niet past, of het monopolie van de erkende magiërs – de priesters, die bijzondere krachten tot zegenen en het bedienen van sacramenten zeggen te bezitten – aantast, is duivels, is zwart. Het brengen van bloedoffers werd eveneens afgewezen. Bloedoffers zijn volgens de christenen in strijd met het geloof en de wil Gods. Dat het oude testament vol staat van bloedoffers en dat het offer van Isaak, dat op het laatste ogenblik niet doorging, wijst in de richting van mensenoffers, vergeet men dan maar eenvoudig. In de magie is het offer in feite een poging de hogere machten te beïnvloeden. Je geeft iets, wat voor jou waarde of betekenis heeft, aan een god of geest in de hoop daardoor een wedergave te verkrijgen. Een primitieve mentaliteit, dat wel. Bij bepaalde primitieve stammen is het nog steeds gewoonte een vreemdeling die komt, met gulle gaven te ontvangen in de hoop dat de vreemdeling betere geschenken terug zal geven. Primitief, ja. Maar zwart magisch? Wat dan te denken van het plaatsvervangend offer tijdens misoffers in de R.K.-kerken?

Een conclusie is nu wel mogelijk dacht ik: het zwarte ligt nimmer in de magische procedure zonder meer, maar zal altijd schuilen in- en uitgaan van de magiër. Dit geldt ook voor lichtende en witte krachten.

Indien wij uitgaan van het lichtende, dan kunnen wij in de magie desondanks soms werken met demonen, zoals onder omstandigheden een zwartmagiër engelen, lichtgeesten dus, op kan roepen en hen bewegen zijn bevelen op te volgen. Het z.g. zegel van rabbi Salomo, waarin de godsnaam staat, die 144 letters heet te tellen – ofschoon het in feite om het getal gaat en niet om de letters zelf – wordt in de zwarte en de witte magie gelijkelijk als machtsmiddel gebruikt. Zwarte magie wordt dus soms uit naam van God en met gebruik van een geheime naam Gods volbracht.

U denkt mogelijk dat het kruis een zo heilig symbool is, dat daar, waar dit kruis aanwezig is, zwarte magie niet kan bestaan. Vergis u niet: Zwarte magie kan van elk heilig symbool gebruik maken, ook wanneer het niet bespot of vertrap, maar in feite vereerd wordt. Want een kruis is een symbool van bepaalde machten en krachten en kan, onverschillig wat men beoogt, gebruikt worden om contact met die krachten en machten te verkrijgen. Mogelijk weet u reeds dat er een vreemde kruising bestaat tussen het kruis en het symbool van de bok van Mendez. Het blijkt zelfs in het christelijke westen bij vele vormen van magie een zeer belangrijke rol te spelen, zowel in witte als zwarte groepen. Het symbool van de bok wordt in lijnen weergegeven als een liggende halve maan, zo ongeveer als het symbool dat ook voor Isis wel wordt gebruikt. Dit symbool wordt met het kruis verenigd. Belangrijk voor iemand die wil weten hoe er mee gewerkt werd, is de plaatsing van de symbolen. In bepaalde kerken op Malta en Cyprus en ook soms elders, zal men kruisen aantreffen die geplaatst zijn op een halve maan. Dit is een wit magisch teken, daar hierdoor gesymboliseerd wordt, dat ter plaatse door de kracht van het kruis alle kwaad zal worden overwonnen en onderdrukt. Maar in het zuiden van Spanje en zelfs bepaalde kerkruïnes in Ierland, Wales als ook in Algiers en oude koptische kerken in Egypte treffen wij een kruis aan, waarop een halve maan rust. Hier wordt het demonische gesteld als dominerende boven alle krachten van licht. Hier wordt het licht a.h.w. geleid door het duister. Symboliek. Maar wanneer je contact krijgt met magische waarden binnen het christendom, kan men zo beslissen of de omgeving lichtend, dus goed, dan wel kwaad, demonisch geneigd zal zijn.

Let daarbij op de vermomming, die soms gebruikt wordt door de maan te verwerken in een het kruis omringende decoratie. Maakt u ooit contact met een zwart kruis - door het teken van de bok gedomineerd - dan is het voldoende te beseffen, wat er aan de hand is. Want hiermee zult u voor uzelf de heerschappij van de machten van licht reeds erkennen en zo alle werkingen van het duister afwijzen, die u dan ook niet meer zo gemakkelijk zullen kunnen beroeren. Onthoudt, dat elk beroep dat met het gehele wezen op de krachten van het licht wordt gedaan, heersen zal boven alle mogelijke machten, werken en krachten van het duister. Zou u echter het teken niet afwijzen, beseffen dat er sprake is van het teken van de bok of eenvoudig een beroep doen op de krachten die door het gehele symbool worden weergegeven, dan zult u altijd demonische werkingen uit een dergelijk symbool zien ontstaan.

Wat mij voert tot het besluit van deze inleiding, waarin ik heb getracht zoveel mogelijke facetten van de magie binnen het kader van het onderwerp even aan te snijden. Wanneer je spreekt over werkingen van een symbool als het teken van de bok enz., zullen vele mensen vragen, of een dergelijk ding dan werkelijk invloed kan hebben. Besef dat in elke mens door scholing, maar ook in bepaalde opzichten door erfelijkheid, voorstellingen heersen, die begeren of afschuw wekken en emotionele reacties van zelfs grote intensiteit kunnen veroorzaken. Waar angsten worden gewekt, hebben wij te maken met een voor die mens negatief symbool, waar begeren of bewondering wekt, maakt innerlijk voor de mens positieve werkingen en krachten duidelijk. Wanneer je dingen wilt, waarvan je weet of voelt, dat zij – volgens jou beseffen en gevoelen – verkeerd zijn, kun je daartoe wel degelijk een beroep doen op goede krachten. Mogelijk zijn voor een mens dezelfde krachten soms kwaad, duister, en soms ook lichtend, goed ofschoon die krachten niet veranderen, maar de mens dezen in een bepaald verband anders beschouwt. Soms weet je zelf echter niet, wat je weten en gevoelen zeggen. Er is geen angst, bewondering, of begeerte aanwezig en toch moet men een besluit nemen. Zover het de magie betreft geldt dan: alles wat vormend werkt, is lichten, wit en goed, alles wat destructief werkt, zelfs t.a.v. zaken die wij verwerpelijk achten, is voor ons zwart, kwaad, duister.

Dit is een algemene richtlijn die men eventueel zelfs kan gebruiken om tot een beoordeling te komen van de in deze tijd veel voorkomende magische en esoterische genootschappen. Tot hen kan men dan soms zeggen: uw riten en denkwijzen kunnen voor uzelf belangrijk en een bron van kracht zijn, maar zij zijn niet bepalend. Vele van uw symbolen hebben alleen betekenis, wanneer de mens, die het symbool beschouwt, daardoor beroerd wordt en zo in zich een kennis of aanvoelen bezit, waardoor een symbool voor hem ook emotioneel zin heeft. Al wat men ritueel doet, dient in feite er alleen maar toe eigen ik aan te passen, harmonisch te maken t.a.v. hetgeen men wil bereiken. Men heeft dus om te bereiken geen middelen nodig, ook niet in de magie: geen geestendolk en zwaard, geen staf, gewijde gewaden enz. enz. Zelfs de mantel van macht hebt u niet nodig, daar al deze zaken alleen maar symbolen zijn voor werkingen, krachten, machten en kennis, die in u berust. U zult mogelijk wel eens bepaalde grimoires gelezen hebben als bv. 'le grand Albert' van Albertus Magnus. Daarin zal men u het vervaardigen van dergelijke zaken altijd weer aanbevelen. Maar wanneer u achter de regels leert lezen, ontdekt u dat daarmee vaak eerder een mentaliteit wordt bedoeld dan een kledingstuk of wapen. De z.g. mantel van macht bv. blijkt in feite een uitstraling te zijn, die voortkomt uit een aura van een mens, die zich bewust van het licht is en daardoor sterk is. Textiel is dan overbodig. Een toverstaf is ook niet noodzakelijkerwijze een stuk ebbenhout, dat geladen is met bezweringen en mogelijk nog omgeven wordt door een koperen band met vele symbolen. Wie achter de regels leest, ontdekt al snel, dat hiermee bedoeld wordt een uitstraling uit een van de chakra, waarmee men kenbaar, zowel in geestelijke werelden als in de stof zijn willen en macht kan uitdrukken.

Zo kun je doorgaan. Alles is symbool, de waarheid is verborgen achter symboliek. Laat je dan ook nooit verleiden aan rituele magie te gaan doen, wanneer je niet precies weet wat je doet. U werkt immers dan steeds met symbolen en soms kent u de uitwerking van de daarachterliggende, voor u niet bewust gekende macht, niet. Bepaalde reacties, waarvan u zich niet bewust bent, kunnen u aangeboren zijn. Instinctieve reacties, aangeboren vrezen kunnen u beheersen, wanneer u middels rituelen en symbolen, die u niet kent, u begeeft op onbekend gebied. Lever u liever niet over aan allerhande onvermoede complexiteiten, die in u bestaan en emoties in u kunnen wekken, die een niet bedoelde echo wakker roepen in de ongeziene werelden rond u.

Besef verder dat, indien u al met rituele magie wilt beginnen, elke kleinigheid van belang is. Verwaarloos niets. Een lijntje te weinig in een diagram, een enkel woord te veel, te weinig, te nadrukkelijk en u bereikt resultaten die u niet bedoeld had. Wie dit niet doet, wie meent uit de losse hand te kunnen werken in dergelijke gevallen, zal vaak het slachtoffer worden van zijn eigen overschatting. Ik stel niet dat u rampen zullen treffen in een dergelijk geval, maar mogelijk blijft het. Weest dus voorzichtig. En weest vooral voorzichtig wanneer u vervloekingen en verwensingen gebruikt. U zegt vaak dingen die voor u innerlijk nog een betekenis hebben, waar u uiterlijk reeds boven meent te kunnen staan. Dan roept u zo krachten in uzelf op, die actief zijn tegenover anderen en tegenover uzelf, ook wanneer u dit niet feitelijk wenst. Magie is een gevaarlijk speeltuig voor de onbekwame. Wie van de magie wil leren, zal bereid moeten zijn allereerst zichzelf te leren kennen en door oefening zichzelf ook te leren beheersen. Want zonder dit is alle magie levensgevaarlijk, ook de witte magie. En wat zwarte magie betreft: wanneer een egoïst begint aan de magie, begint hij zonder het te beseffen daarmee zijn zelfvernietiging voor te bereiden.

Ik hoop u daarmee voldoende gezegd te hebben. Indien u vragen hebt over iets, wat ik gezegd heb of over punten die met de magie samenhangen, zal ik na de pauze u daarop zo goed mogelijk antwoorden. Nu gaan wij eerst pauzeren. Ik dank u zover voor de mij verleende aandacht.

BEANTWOORDING VRAGEN

Goedenavond, vrienden.

In dit tweede deel van de avond het optreden van de ODV-brothers met beantwoording van vragen. Persoonlijke vragen worden niet beantwoord.

Vraag: Wat kunnen wij doen, indien men onder de invloed van zwarte magie staat?

Antwoord: Een moeilijke vraag, omdat daar een tegenvraag bij behoort: hoe weet u, dat u onder de invloed staat van zwarte magie? Zolang je n.l. denkt dat dit het geval is, word je door dit denkbeeld geobsedeerd en zul je zelf veel onaangenaams voor jezelf kunnen veroorzaken. Maar aannemende dat u terecht meent door duistere krachten belaagd te worden, geldt allereerst: zorg ervoor dat je jezelf en je omgeving zo goed mogelijk reinigt. Wanneer onaangename invloeden in uw nabijheid zouden zijn, is dit een eerste vereiste. Het is wonderlijk, maar boze geesten houden niet van hygiëne. Vraag u af, welke symbolen u het heiligste zijn. Voor de een kan dit een foto van vader of moeder zijn, voor een ander een kruisbeeld, voor weer een ander mogelijk het een of andere oosterse symbool. Zorg er zover mogelijk voor, dat dit in elke kamer voorhanden is, vooral wanneer u een slaapplaats heeft, dient het symbool daar aanwezig te zijn. U zult de meeste overlast kunnen ervaren, terwijl u slaapt. Daarom is het goed het symbool zo te plaatsen, dat het het eerste is waarop uw oog valt, zodra u ontwaakt. Hieruit kunt u krachten putten. Indien u wenst, kunt u een dergelijk teken met een bede of zegening nog een bijzondere inhoud geven. Op deze wijze draagt u er zelf zorg voor meer positief ingesteld te zijn.

Is ook dit u niet voldoende, dan kunt u gebruik maken van z.g. afschermingsriten. Deze zijn bijna altijd werkzaam, omdat zij zeer suggestief plegen te werken en bovendien in de aura van de mens bepaalde veranderingen tot stand kunnen brengen. Deze ritens bestaan uit het trekken van een cirkel – meestal meerdere malen - waarbij men van rechts naar links gaat. Hierbij stelt u elke maal, dat u de cirkel trekt, dat u zich hiermede onder de bescherming stelt van de hoogste kracht die u kent. U herhaalt een dergelijke ronde gemeenlijk tenminste drie malen per ritueel. Meent u later weer beïnvloed of gestoord te worden, dan herhaalt u de procedure. Wilt u dit niet uiterlijk en voor anderen kenbaar doen – er zijn omstandigheden denkbaar, waarin dit niet aangenaam of zelfs onmogelijk is – dan kunt u dit ook symbolisch doen met uw gedachten. Is u dit niet voldoende, dan kunt u ergens op uw lichaam deze cirkel even natrekken. Werkzaam voor velen is het natrekken van de drievoudige cirkel met de punt van de tong op het verhemelte, terwijl men zich voorstelt hiermede buiten zich in grens van licht op te trekken. Wanneer u echter een tandprothese draagt, zal dit niet werken, daar de tastzin bij deze procedure van groot belang schijnt te zijn. U zult ontdekken dat u op deze wijze uw eigen aura moeilijker doordringbaar maakt voor vreemde, niet harmonische geestelijke waarden en dat, zo er al werkelijk demonische of magische krachten werkzaam zijn, dezen veel minder vat op u hebben.

Ten laatste kijk niet voortdurend, of u wel tekenen kunt ontdekken van de aanwezigheid van demonen e.d., ook wanneer anderen zeggen dat dit het geval is. Laat u niet beïnvloeden. Indien er ergens iets kraakt, denk niet aan een geest of demon, maar vraag u liever af, in welk meubel er nu houtworm zou kunnen zitten en neem u voor dit na te laten zien. Tracht steeds zo nuchter menselijk en logisch mogelijk te blijven. Indien u zich bedreigd gevoelt, val zoveel mogelijk op oude gewoonten terug. In die gewoonten vindt u een mate van zekerheid en een aantal in u tevoren sterk geprogrammeerde reacties, waardoor het u gemakkelijker zal zijn vreemde beïnvloedingen af te wijzen.

Is u dit voldoende?

Vraag: Is het mogelijk door middel van magie contact te krijgen met tijdvakken, die achter ons liggen?

Antwoord: Een direct antwoord hierop is niet mogelijk. Je kunt inderdaad contact krijgen met andere tijdvakken, wanneer je in staat bent je ik en de waarnemingsvermogens daarvan buiten de normale tijdssequentie te plaatsen. Tijd of duur is dan in feite een afmeting. Zodra wij ons los kunnen maken van onze neiging moment na moment in volgorde te beleven, zijn wij inderdaad in staat om voorgaande tijdvakken te vinden en fragmenten daarvan te beleven. Wel dient te worden opgemerkt, dat wij alleen tot waarneming kunnen komen, wanneer wij de geldende volgorde van ogenblikken in die tijd achtereenvolgens beleven. Wij zullen alles ondergaan als een duur vergelijkbaar met het dagbewust beleven.

Wil men dit versneld doen, dan zal men niet eigen beleving kunnen bekorten, wel de periode dat het lichamelijk besef werd uitgeschakeld, dus de tijd die daarmee voor u in het heden voorbijgegaan schijnt te zijn volgens uw tijdsmeting. Maar dit is niet bepaald magie. Wel kun je middels magie necromantie personen en krachten uit het verleden oproepen. Het resultaat is meestal de ontmoeting met een astrale schil. Deze kunt u vragen of bevelen u een bepaald deel van het verleden te laten zien. U krijgt dan wel het een en ander te zien uit de door u gevraagde periode, maar het is lang niet zeker, dat dit met de feiten van het verleden geheel zal kloppen. Deze beleving is waakbewust. Ik wil u dergelijke bezwerings ten sterkste afraden. Het heeft geen zin doden op te roepen of dode vormen tot leven te wekken. Trouwens, de enige methode die hierbij goede resultaten pleegt op te leveren, is de Egyptische, overgeleverd uit een verre oudheid en gelukkig maar aan zeer weinigen op uw wereld bekend. Ik ben ook niet bereid u met deze methode bekend te maken, dit voor het geval, dat iemand denkt een intelligente vraag te kunnen gaan stellen.

Is dit voldoende?

Vraag: Bestaan er in onze wereld beslissingen, die voor dit leven onherroepelijk zijn?

Antwoord: Elke beslissing, die je neemt, is voor jezelf onherroepelijk. Wanneer ik een beslissing neem, verander ik daarmee mijn mentale inhoud, mijn beleven is op een nieuwe wijze uitgedrukt. Indien ik een dergelijke beslissing later terug zou willen nemen, kan ik dit voor mijzelf niet meer. Het is een beleving, een beseffen, een deel van mijn innerlijk ervaren geworden en zal mede mijn reactie op de buitenwereld verder mede bepalen.

Vraag: Is het dan niet zo, dat het leven zó moet verlopen?

Antwoord: Niet in de zin, dat je gebonden bent daaraan. Wel is het zo, dat er in het leven voor elke mens een soort weg van de minste weerstand bestaat, waarbij de keuzemogelijkheden betrekkelijk gering plegen te zijn. Maar elke mens, die zich bewust wordt van zichzelf, kan door bewust te handelen van deze meest algemene sequentie van oorzaak en gevolg afwijken en daardoor zich op nieuwe, voor hemzelf waarschijnlijk meer aanvaardbare, paden gaan bewegen.

Vraag: Hoe verklaart u de hang bij sommige personen naar bepaalde tijdvakken, plaatsen en personen?

Antwoord: Bij zeer velen is het een behoefte aan vergane romantiek, waarvan zij het mooie wel, het vervelende niet beseffen. Maar het is mogelijk dat je door bv. vorige levens gebonden bent met bepaalde plaatsen of culturen. Dit zal dan in voorkeuren tot uiting komen en zal invloed hebben op de keuzen die je in je leven maakt. Besef wel, dat u niet slechts eenmaal op deze wereld leeft, maar mogelijk meerdere of vele malen reeds daarop hebt vertoefd, voor u tot dit stoffelijk bestaan kwam. Iemand die in een vorige incarnatie in Afrika geleefd heeft, kan nu een blanke zijn, maar hij zal dan zich toch steeds weer getrokken voelen tot omgeving, gebruiken, reacties, die voor hem eens in het gekleurde werelddeel van belang zijn geweest. Iemand die nu Afrikaan is, kan op grond van een vorig blank bestaan zich op soortgelijke wijze aangetrokken voelen tot bepaalde aspecten van de blanke samenleving en daarvoor een meer dan normaal begrip tonen. Een dergelijk begrip is dan geestelijk ingebouwd in eigen huidige oriëntatie t.a.v. de wereld.

Wanneer de mens aan dergelijke invloeden enig gevolg geeft, zal hij zelfs bepaalde plaatsen en gebruiken gaan erkennen als reeds eerder beleefd. Bij personen komt deze positieve erkenning veel minder voor. In dergelijke gevallen reageer je dus daarop. Ben je je daarvan ook bewust, dan bestaat er een aardige proef. U neemt daarvoor een plaats of gebruiken, waarvoor u op deze wijze voelt in gedachten, ofschoon u dezen nu niet of t.m. niet volledig kent. Dit laatste is belangrijk. U dient dus een grote voorkennis van stoffelijke aard t.a.v. het punt van onderzoek te bezitten. U verplaatst zich nu in het gekozen punt en geeft u zelf de opdracht alles omtrent dit punt zo goed mogelijk vast te leggen. U zult dan gemeenlijk een droomperiode doormaken. Daarna zult u kunnen zeggen: vroeger bestonden in deze gemeenschap de volgende gebruiken of: vroeger was de indeling van deze plaats anders. Er heeft bv. op dit punt een kerk of een ander opvallend gebouw gestaan. U gaat dan later na, of dit juist is. Daarmee bepaalt u niet alleen de juistheid van uw droombeelden, maar kunt u vaak ook de tijd waarop u waarschijnlijk

in die omgeving leefde, vaststellen. Het is dus wel mogelijk daaromtrent het een en ander te weten te komen. De voorkeuren zijn m.i. hiermede tevens verklaard.

Is dit u voldoende?

Vraag: Zijn de door de zwartmagiër opgeroepen wezens astrale vormen, geesten van overgeganen, of nog iets anders? Roept men steeds dezelfde figuren aan?

Antwoord: Een magiër roept meestal dezelfde figuren aan voor eenzelfde doel. De zwartmagiër kent dus een grotere reeks van gestalten, die volgens hem demonen zijn. Elk daarvan heeft een eigen naam, kracht, functie en is geschikt voor een bepaalde taak. De magiër zal steeds een bepaalde figuur aan- of oproepen, wanneer de inhoud van de figuur dus strookt met de bedoelingen die hij heeft met zijn magisch werken. Maar wij hebben in deze gevallen altijd te maken met astrale figuren of wezens. Het behoort zelfs tot de training van een leerling in bepaalde geestelijke scholingen, dat hij leert een astrale gestalte te vormen, die zo sterk is dat deze zelfs stoffelijk kenbaar kan worden.

Om u duidelijk te maken hoe zoiets ongeveer kan verlopen, meen ik dat het volgende voor u het meest begrijpelijk is: Wanneer ik mij een voorstelling maak en een demon aanroep, is hierbij sprake van een denkbeeld en een kracht die beiden vanuit mijzelf stammen. Het ik heeft een voorstelling, die voorstelling wordt buiten het ik geprojecteerd en wordt een astrale schil. Deze schil echter kan door haar eigenschappen weer harmonisch zijn met overgeganen of andere geestelijke wezens, die in zich de wensen, emoties, tendensen kennen, die je in die schil hebt gelegd. Wanneer het alleen je eigen ik is, blijft de 'demon' altijd beheersbaar. De magiër is en blijft meester. Naarmate meer krachten van buitenaf, andere werelden of sferen, zich daarin mede gaan manifesteren, wordt de beheersbaarheid kleiner, maar zullen de resultaten, die er mee behaald kunnen worden, groter worden. Is dit u reeds voldoende antwoord, of moet ik dit nog verder voor u uitwerken?

Vraag: Welke verklaring kunt u geven voor bv. het medewerken van engelen aan zwart magische praktijken?

Antwoord: Veel van hetgeen de mens als kwaad ziet, zal uiteindelijk toch binnen het geheel goed zijn. De mens overziet n.l. niet wat hij doet, ook niet als magiër. Om een gelijkenis te gebruiken: Een kleine jongen, die op zijn broek krijgt, omdat hij te veel en te graag snoept, zal dit ongetwijfeld een onbegrijpelijke wreedheid en willekeur van de volwassenen vinden. Waarom mogen zij wel, wanneer zij willen en hij niet? Maar op deze wijze getraind zal deze jonge mens op ogenblikken dat dit werkelijk niet wenselijk of goed voor hem zal zijn, in staat zijn zich te beheersen. Wat u mogelijk wat ouderwets in de oren klinkt. Maar in het leven is er nu eenmaal sprake van conditionering, of je dit wilt of niet, toegeeft of niet. De kwade krachten zullen optreden op een wijze die een mens op dat ogenblik kwaad toelijkt, zonder dat deze krachten in staat zullen zijn, enig kwaad te realiseren, dat niet reeds potentieel aanwezig is.

Ook de methoden van een zwartmagiër maken dus een kwaad kenbaar, dat nog niet kenbaar, maar in essentie reeds wel aanwezig was. Hij schept dus geen 'nieuw' kwaad in de wereld. Door het zichtbaar worden van het kwaad ontstaat bij eenieder, ook het slachtoffer, een beter besef hiervoor en ontstaat een ontwikkeling, waarbij de essentie van dit kwaad en niet alleen de uiterlijkheden daarvan bestreden kunnen worden. In vele gevallen zal een besef van eenheid in de plaats treden van een chaotisch beleven. Engelen kunnen dit overzien en zullen aan alles, wat daartoe kan voeren, hun medewerking zeker verlenen. Bovendien: Wat is een engel? Veel mensen schijnen te denken, dat een engel een wit-gesoepjurkte eeuwige geest is, voorzien van harp of trompet, die onder voortdurende halleluja-kreten Gods zegen uitdraagt naar de wereld. Wat een wel zeer menselijke voorstelling is. Wanneer wij willen spreken over een werkelijke engel, zouden wij moeten zeggen: dit is een entiteit, onverschillig welke zijn oorsprong of wording ook moge zijn, die leeft in het hoogste licht en harmonisch is met de kosmos en de kracht, die die kosmos bezielt. Dergelijke wezens zijn zich bewust van alles, wat mogelijk en noodzakelijk is. Een z.g. kleine engel of geest, een deva zou men kunnen zeggen, is niet een dergelijk hoge geest. Hij behoort wel tot een lichtende sfeer, maar reageert veelal vanuit het gezag, dat hij toekent aan iemand die een hoger bewustzijn bezit dan deze kleine engel zelf.

Dezen volbrengt dus wel taken in overeenstemming met eigen aard en kunnen, maar zonder een algeheel overzicht over het geheel. Ook deze geesten zullen vaak hun medewerking verlenen aan zaken die de mensen kwaad achten, omdat een hogere kracht hen heeft gezegd, dat daarin een goede ontwikkeling mogelijk is.

Is dit antwoord voor u voldoende?

Vraag: Mijn vader zegt, dat de Maria Moeder Godsverering zwarte magie is. Wat zegt u hierover?

Antwoord: Wanneer men dit zonder meer zo stelt, kan ik op dezelfde gronden stellen dat het hele leergezag zwarte magie is. Want ook daar wordt gesteld, dat degene die dit gezag niet zonder kritiek aanvaardt, zal worden uitgeworpen in de buitenste duisternis. En dat lijkt mij op zijn minst een soort emotioneel religieuze chantage te zijn. Ik geloof niet dat je de verering van Maria tot de zwarte magie mag rekenen, zeker niet wanneer je het volgende beseft. God is voor ons allen een onvoorstelbaar en onbenaderbaar Wezen. Wanneer wij een meer menselijk wezen zien, dat voor ons een deel van die goddelijke waarde kan vertegenwoordigen, of dit nu in de stof wereld leeft, of daar gestorven is, zo zal menig een door die figuur de mogelijkheid vinden zich meer een te voelen met en meer bewust contact op te nemen met die onvatbare en onkenbare kracht, die God is. Wanneer je Maria als een godin zou aanbidden, zou ik dit als afgoderij beschouwen, zonder dit noodzakelijkerwijs dan meteen als zwarte magie te beschouwen. Maar echt, de meeste mensen bidden tot de figuur Maria om zo nader tot God te kunnen komen met hun menselijke noden, behoeften en gedachten. Mogelijk noemt u dit magie, maar dan toch zeker geen zwarte magie. Bovendien: geeft het nu zoveel tot wie en hoe u bidt, wanneer uw bede maar oprecht is en u oprecht zoekt naar besef en niet probeert een soort ruilhandeltje daaruit te maken tussen u en God?

Is dit een u voldoende antwoord?

Vraag: Kan magie gebruikt worden voor het verruimen van eigen bewustzijn en dat van anderen?

Antwoord: Theoretisch zou het misschien mogelijk zijn, maar in de praktijk lijkt mij dit ondoenlijk. Ik zal proberen u kort duidelijk te maken waarom ik deze mening ben toegedaan. Magie is een reeks van voorstellingen die, juist omdat wij daarmee bepaalde instellingen en werkingen willen bereiken, in feite dogmatisch zijn: een soort tweede werkelijkheid die wijzelf scheppen en aan de wetten waarvan wij ons onderwerpen, zonder dat wij weten of deze wetten en deze tweede werkelijkheid reëel zijn. Wanneer wij nu ons bewustzijn willen verruimen kunnen wij dit nooit bereiken door de werkelijkheid aan te vullen met een gefantaseerde wereld of een wereld, die wij als mogelijk veronderstellen zonder meer. Wij moeten steeds uitgaan van datgene, wat wij zijn en wat wij erkennen en dan proberen begrip te krijgen voor alles, wat niet uit het gekende verklaarbaar is. Wij moeten dit niet wegpraten, maar dienen het als feit te aanvaarden. Wij mogen daarvoor een verklaring veronderstellen, mits deze verklaring de feiten dekt en voor wijzigingen vatbaar blijft, dus niet dogmatisch wordt.

De magiër echter moet dogmatisch werken, omdat zijn tweede werkelijk – zelfs indien die zo zou bestaan als hij die veronderstelt – voor hem niet een werkelijk deel van het leven is, maar een soort psychisch mechanisme, waardoor hij bepaalde instellingen van eigen ik bereikt en bepaalde contacten voor zich mogelijk maakt, bepaalde projecties van eigen krachten, zowel ook als het ontvangen van andere krachten voor zich mogelijk maakt. U zult met mij eens zijn, dat je je bewustzijn niet werkelijk kunt verruimen door het aan te vullen met een machine, die zich aan je werkelijkheidsbegrip onttrekt. Mogelijk kun je wijzer worden door het beschouwen van de machine, maar zeker niet door het werken daarvan zonder meer. Hetzelfde geldt m.i. ook voor de magie, daar elk deel van een magische procedure m.i. een mechanisme is, waardoor wij krachten aan het werk zetten die het redelijk besef van een mens te boven gaan, zolang hij nog in de stof leeft.

Is dit voldoende?

Vraag: Hoe verklaart u het geval Uri Geller?

Antwoord: Ik verklaar het liever niet, maar wil wel opmerken dat dergelijke kwaliteiten op zich niet vreemd zijn. Zij kunnen zonder enig magisch werken optreden. Er zijn nu eenmaal mensen die een voldoende sterke uitstraling hebben en zo tijdelijk moleculaire bindingen kunnen beïnvloeden, of het tempo van moleculaire rotatie kunnen veranderen. Om metaal te verbuigen zou het voldoende zijn op een bepaald punt de bewegelijkheid van de moleculen op te voeren, waardoor weekheid ontstaat. Dit is mogelijk. Maar ik wil niet stellen dat Geller het altijd zo doet. Want hij gebruikt in 9 van de 10 gevallen trucs. Door zijn invloed op anderen, van hoofdzakelijk suggestieve aard, kan hij echter de onbewuste paranormale kwaliteiten van anderen zodanig stimuleren dat er resultaten voor kunnen komen bij anderen en op afstand, die ver buiten het mogelijke liggen volgens de toevalsrekening.

Vraag: Geloof u in toeval?

Antwoord: In zoverre, dat een mens nimmer met zekerheid zal weten, wat zijn toekomst in feite inhoudt, maar wel een gemiddelde mogelijkheid kan berekenen van bepaalde gebeurtenissen voor grote aantallen mensen op basis van gegevens uit het verleden. Men gaat dus uit van een gemiddelde op grond van bekende mogelijkheden. Indien een aantal trefkansen groter blijkt dan op grond van dit gemiddelde verwacht mag worden, neemt men aan dat een onbekende factor actief kan zijn geweest, waardoor die uitkomst verklaarbaar is. Bij Geller zijn er resultaten die niet zonder meer verklaard kunnen worden en buiten alle berekenbare algemeen geldende gemiddelden liggen. Je kunt deze resultaten wel wegredeneren, maar je kunt ze niet wegwerken alleen door te doen of zij er niet zijn. Ik wil verder opmerken dat er veel meer mensen zijn die over deze of een dergelijke gave beschikken of over andere begaafdheden, die echter alleen als gevolg van omstandigheden soms als werkelijke gave worden beseft en ontdekt.

Vraag: Hoe denkt u over vrije wil en vrije keuze? Bestaan zij?

Antwoord: Als u door een winkelstraat gaat, die geen zijstraten heeft, terwijl u niet terug kunt lopen, kunt u nog steeds zelf bepalen, voor welke etalage u blijft staan kijken, in welke winkels u binnengaat of niet. Dit is uw zaak. Onze vrije wil wordt bepaald door het verleden: dat, wat wij zijn op het ogenblik van onze geboorte krachtens hereditaire eigenschappen en geestelijke kwaliteiten uit vroeger bestaan, bepaalt in zekere zin de weg, die wij moeten gaan. Op die weg ontmoeten wij echter keuzemogelijkheden, wij kunnen snel gaan of rustig gaan, zodat wij zeer veel variaties tot stand kunnen brengen. Er is wel een vrije wil, maar onze vrijheid blijkt beperkt te worden door de weg, waarop wij ons bevinden. Onze keuzemogelijkheid is wel aanwezig, maar wij zullen in onze keuze altijd beperkt blijven tot de mogelijkheden die op onze weg voor ons op kunnen treden. De weg zelf is niet uitgestippeld, omdat wij bij incarnatie zelf de weg, het voertuig, kiezen en dus ook een andere weg hadden kunnen inslaan. Eenmaal gekozen hebbende zijn wij echter verder aan de mogelijkheden van deze keuze gebonden. Het enige wat uitgestippeld is volgens mij, is het feit dat wij niets zullen kunnen doen, denken of bereiken, wat ligt buiten de kracht, die ons geschapen heeft en ons in stand houdt.

Hiermede moet ik mijn betoog tot mijn spijt gaan besluiten. Ik dank u voor uw aandacht en wens u allen een goedenavond.

- Een tot slot uitgesproken incantatie werd niet opgenomen, daar een weergeven daarvan in woorden niet goed mogelijk is. -

N.B. Daar in de periode tussen vrijdag 11 juli en 15 augustus geen bijeenkomsten plaatsvinden, zal ook ons blad in deze periode niet kunnen verschijnen. Na ontvangst van nr.49 kunt u dus het eerstvolgende nummer eerst verwachten rond 22 augustus. red.

d.d. 4 juli 1975